

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Sponsa pecuniæ qua[m] fidei datæ amantior à diabolo abrepta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

rum coniugiorum. Neque sanè melior est ratio, aut qua viri sponfas trahant, aut qua sponfos eligant feminæ; quàm de iudicio virtutis. Quod si opes magis spectent, quàm virtutem, Lessò digniores sunt, quàm Thalassione.

Hoc ita esse, confirmant exempla, quibus eiusmodi sponsæ promissionem suam violantes, & insita quadam animi leuitate, à nuptijs inmundis resiliunt, diuinitus punitæ leguntur. Diues quædam puellâ, in Saxonia, capta amore adolescentis, ab opibus parum instructi; sed fortè, vt Crates ille, patrimonium omne in cerebro ingenioque habentis, matrimonium ei promisit. Promissionem, ne diffidentia locus esset, hoc juramento firmavit: *Vt, si cui alteri annulum daret, nuberetue, ipso die Nuptiarum, à cacodamone vincta, ad Inferos, asportaretur.* Quæ igitur solet esse constantia in puellis malè educatis, etiam apud illam fuit. Citò alius ei placuit. Citò ei in manum conuenit, coniugiumque spondit, paupere repudiato, & plorare iusso, frustra que illud repetente: *Mopsò Nisa datur.* Fit apparatus, inuitantur amici, celebrantur & epulæ, & nuptiæ, omnia gaudijs feruent. Quibus ne quid desit, remotis mensis, etiam instituuntur choreæ, cantatur, saltatur, clamatur, nec à paucis rideretur rivalis, spe nuptiarum delusus. Dum omnia lætissimè & festiuissimè fiunt, adsunt duo, qui, habitu nobilium, in conchyliata veste, domum ingrediuntur; ascendunt ad locum chorearum. Nec diu spectant saltantes, saltant & ipsi. Vnus, velut honoris causa, sponsam inuitat vltro allubescentem; quam cum semel iterumque in chorea bellissimè circumduxisset, repente è domo, & conspectu omnium asportauit. Quæ nusquam postea comparuit. Tales sponfas, tales decent paranymphi. Quàm verè tunc dici potuit: *Risus dolore miscbitur; & extrema gaudij luctus occupat?* Et quid aliud sperari potest, si tales, ex Orco, hospites, ad nuptias inuitantur? aut si vsurpetur ea coniugibus benedicendi formula, quam vel seriò, vel per iocum docuit Prædicans hæreticus vsurpandam? *Die steyh Lieb gegen Lieb: Sie ist ein Schnur/ vnd er ein Dieb. So gib ich euch zusammen; In aller Teuffel namen.* Id est,

IX.
Martin. Delr.
libr. 3. disq.
Mag. p. 1. q. 7.
sect. 1.

Prou. 14. 13.

Hic stat amans, & amans; fur vnus, & altera scortum:
Coniugium, his sponsis, dæmon felicitet, ortum.

C A P V T. XXVII.

Cura Dei, in Matrimonijs etiam conseruandis, diuine
scripturæ, exemplis patefit.

I.

Noniam Non minor est virtus, quàm quereve, partatu-
ri, æquè Deus inuigilat, vt matrimonia conseruet, ac
vt constituat. Quid prodest figulo, limum efformare
in vrceum, & mox iterum frangere, ? Cùm ergo conlitterit, su-
premum Mundi Governatorem, non minùs attendere coniu-
gijs conseruandis, quàm inchoandis, nihil accusari poterit eius
bonitas, si hominum vitio quædam matrimonia malè dissolu-
tur, aut ærumnis miserè corrumpuntur. Ad matrimonia igitur
firmanda, non dominium modò rectè est ordinatum, sed multa
etiam alia luculentè sunt facta. Eua, postquam & ipsa præu-
ricata est, & maritum secum traxit in peccatum, non legitur,
quidem vnquam cum Adamo litigauisse, legitur tamen audi-
uisse: *Multiplicabo ærumnas tuas, & conceptus tuos: in dolore pa-
ries filios, & sub viri potestate eris* (quæ est molestissima femine
superbiæ pœna) & *ipse dominabitur tui*, quia virum seduxit;
mala ductrix, ac proinde *ducenda* potius, quàm *ductura*. Hinc
meritò vir vxorem, non vxor virum ducere dicitur. Nam, hic,
vir accepit potestatem, vxorem coërcendi & puniendi. Secun-
dùm Romanas etiam leges, licet gentiles, adeò vxor, *sub viri
potestate erat*, vt non licuerit ei condere testamentum, sine viri
auctoritate: & quia sub viri erat manu, capite diminuta dice-
batur. Hæc ipsa subiectio vxoris, & dominatus viri siue iustus,
moderatus & ex lege, etiam naturæ ortus; siue imperiosus &
tyrannicus, ac præter naturam, semper faminae molestus &
pœna peccati est; ex eo tamen duplex vtilitas nascitur. Nam
sic vxor peccatum luit & commune illud, & priuarum ac per-
sonale; ac insuper velut fræno quodam coërcetur. Doctè ille:
*Mulier nec docere potest, nec testis esse, nec fidem dicere, nec iudic-
sare: quanto magis non potest, aut non debet imperare?* Vt ergo
matr-

Gen. 3. 16.